

Sygn. akt VI GC 441/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **A. K.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w K.**

o zapłatę

I. **o d d a l a** powództwo,

II. **z a s ą d z a** od powódki A. K. na rzecz pozwanego (...) Spółki z o.o. w K. kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. **z w r a c a** powódce A. K. niewykorzystaną zaliczkę na wydatki w kwocie 100 zł (sto złotych),

IV. **z w r a c a** pozwanemu (...) Spółce z o.o. w K. niewykorzystaną zaliczkę na wydatki w kwocie 300 zł (trzysta złotych).

Sygn. akt VI GC 441/13

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 26 września 2014r.

Powódka A. K., pozwem z dnia 17 grudnia 2013 r., modyfikowanym pismami z 19 lutego 2014 r. (k. 45 i nast.) oraz 3 lipca 2014 r. (k. 247 i nast.) wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w K. kwoty 261 037,65 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2013r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania tytułem roszczenia odszkodowawczego znajdującego oparcie w treści art. 746 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała że pozwany wytoczył przed Sądem Rejonowym w Krośnie 5 powództw, a to w sprawach: V GC 163/13, V GC 164/13, V GC 478/12, V GC 476/12, V GC 69/13, w których wniósł o zabezpieczenie roszczeń, a następnie wszczął postępowania egzekucyjne postanowień zabezpieczających i w tym celu dokonał zajęcia wierzytelności powoda w firmie (...) sp. z o.o. na łączną kwotę 103 774,51 zł oraz w firmie (...) sp. z o.o. sp.k. na kwotę 70 989,75 zł (sprawy egzekucyjne KM 1921/12, KM 1980/12, KM 1981/12). Następnie pozwany skutecznie cofnął pozwy w sprawach V GC 163/13, V GC 164/13, V GC 478/12, V GC 476/12, a powództwo w sprawie V GC 69/13 zostało prawomocnie oddalone. Wskutek działań pozwanego powódka poniosła szkodę, na którą składają się następujących kwoty:

1. 150 000 zł tytułem spłaty rat kredytowych wobec banku (...)
w związku ze zmniejszeniem o połowę kredytu obrotowego (z 300.000 zł do 150.000 zł) na skutek dokonanego zajęcia,
2. 24 904 zł tytułem zapłaconej przez powódkę kary umownej K. W. (1)-K. w związku z odstąpieniem od zawartej z nim umowy
z dnia 3 grudnia 2012 r.,
3. 41 500 zł stanowiącej równowartość utraconego dochodu w związku
z niewykonaniem tynków i wylewek w oparciu o w/w umowę z K. W. (1)-K. (w sumie 8300 m² tynków i wylewek)
4. utraconych zleceń od firmy (...), z których dochód wynosiłby odpowiednio 23 202,40 zł (4 640,48 m²) i 20 431,25 zł (4 086,25 m²).

Formułując roszczenie z tytułu utraconych dochodów (ad 3 i 4) powódka wskazała, że liczy dochód (czysty zysk) w kwocie 5 zł za wykonanie 1 m² tynku i wylewki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania oraz zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia spraw prowadzonych przed Sądem Rejonowym w Krośnie pod sygnaturami V GC 439/13 i V GC 462/13. Pozwany zarzucił, że powódka nie tylko nie wykazała dochodzonej w procesie szkody, ale także związku przyczynowego pomiędzy udzieleniem zabezpieczenia, na które się powołuje, a ewentualną szkodą. Pozwany wyjaśnił, że roszczenia objęte cofniętymi pozwami dochodzone są w dwóch nowych sprawach skierowanych przeciwko powódce, oparte są na tych samych podstawach faktycznych i prawnych i pozwany w dalszym ciągu ma roszczenie wobec powódki wynoszące w sumie 78 782,19 zł. Pozwany zarzucił, że umowa powódki z firmą (...) miała być realizowana od 4 marca 2013r. do 31 maja 2013r. i przed planowanym rozpoczęciem wykonania umowy zabezpieczenie zostało uchylone. Powódka nie wykazała także jakoby firmy (...) zrezygnowała z innych zleceń dla niej w wyniku udzielenia zabezpieczenia. Dokonane zajęcie wierzytelności w firmie (...) i tak było objęte cesją na rzecz D. Bank, co świadczy o tym że kwota dokonanego zajęcia pozostawała bez wpływu na sytuację finansową powódki w tamtym czasie. Powódka nie wykazała również, aby zmiana umowy kredytowej z bankiem była wynikiem udzielenia pozwanemu zabezpieczenia. Pozwany zarzucił, że to nie na skutek zabezpieczenia, lecz wadliwego zarządzenia firmą powódka utraciła renomę i stabilność finansową ponieważ w tamtym czasie posiadała zadłużenia w firmach (...).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2014r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania, bo rozstrzygnięcia w sprawach V GC 439/13 i V GC 462/13 są bez znaczenia dla rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Zasadnicze okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy, warunkujące podstawę roszczenia odszkodowawczego uregulowanego w treści art. 746 § 1 k.p.c., były między stronami bezsporne. Pozwany wytoczył przeciwko powódce 5 spraw przed Sądem Rejonowym w Krośnie, które prowadzone były pod sygnaturami akt V GC 163/13 (o zapłatę kwoty 18 873,61 zł), V GC 164/13 (o zapłatę kwoty 18 652,46 zł), V GC 476/12 (o zapłatę kwoty 26 032,58 zł), V GC 478/12 (o zapłatę kwoty 15 422,93 zł), V GC 69/13 (o zapłatę kwoty 16.440,06 zł). W każdej z tych spraw powód uzyskał zabezpieczenie powództw, przy czym w dwóch pierwszych sprawach zabezpieczenia zostały uchylone w postępowaniu odwoławczym (VI Gz 59/13 i VI Gz 60/13). Na skutek postanowień zabezpieczających pozwany wszczął postępowania egzekucyjne toczące się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowy w Krośnie, które toczyły się pod sygnaturami akt KM 1980/12, KM 1981/12, KM 1921/12, przy czym w dwóch pierwszych sprawach powódka została zawiadomiona o wykonaniu zabezpieczenia 21 grudnia 2012 r., a w ostatniej sprawie egzekucyjnej w dniu 12 grudnia 2012 r. W sprawach V GC 163/13,

V GC 164/13, V GC 478/12, V GC 476/12 pozwany cofnął powództwa, co było podstawą umorzenia postępowań. Natomiast w sprawie V GC 69/13 powództwo zostało prawomocnie oddalone (wyrok k. 121 akt V GC 69/13).

Za bezsporną również należało uznać okoliczność, że w toku postępowań egzekucyjnych doszło do zajęcia wierzytelności służących powódce wobec firm (...), przy czym faktycznie zajęto kwotę około 45 00 zł, którą to firma (...) zapłaciła na konto komornika, zamiast na konto banku, na który przelana była wierzytelność w związku z zabezpieczeniem kredytu powódki. W konsekwencji firma (...) musiała wytoczyć proces o zwolnienie wpłaconej kwoty spod egzekucji.

Poza sporem jest również, że postępowania zabezpieczające w w/w sprawach zakończyły się umorzeniem ich co nastąpiło postanowieniami z dnia 14 marca 2013r., wydanymi w każdej sprawie egzekucyjnej. Zajęte pieniądze zostały zwolnione z depozytu w kwietniu 2013r. (postanowienia k. 79, 100-101 akt sprawy KM 1921/12).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 4 marca 2010 r. powódka zawarła z D.umowę kredytu nr (...)na kwotę 300 000 zł z rocznym okresem kredytowania do 10 marca 2011 r. na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej w zakresie realizacji podpisanych umów (umowa k. 55 – 58). Kredyt został zabezpieczony m.in. poprzez przelew na rzecz banku wierzytelności istniejących i przyszłych z tytułu zawartych umów handlowych (pkt 28 d umowy k. 57). W dniu 27 lutego 2013 r. powódka zawarła aneks nr (...) do w/w umowy(k. 18-19), w którym w pkt I strony oświadczyły, iż za zgodnym porozumieniem – w związku ze zmianą harmonogramu spłat kredytu oraz wydłużeniem okresu kredytowania uzgodniono, że wysokość udostępnionego kredytu będzie obniżana miesięcznie o kwotę 12 500 zł począwszy od

30 kwietnia 2013 r., a spłata pozostałej kwoty kredytu w wysokości 162 500 zł nastąpi w dacie zwrotu – 7 marca 2014r. (pkt umowy 23 i 14). W konsekwencji powódka przez okres jednego roku, w ratach miesięcznych po 12 500 zł, ze środków własnych, spłacała zadłużenie wobec banku (zeznania świadka S. K. k. 264 i powódki k.223/b).

W dniu 3 grudnia 2012 r. powódka podpisała umowę z K. W. (2) – Firma Budowlano- (...) – K. (umowa k.13 – 14) na wykonanie tynków gipsowych oraz wylewek cementowych we wskazanych przez zamawiającego lokalizacjach, w ilości 6000 m² tynków i 2300 m² wylewek cementowych (§ 1). Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 55 zł netto za 1 m² wylewki i 22 netto za 1 m² tynku gipsowego oraz szacunkową wartość umowy netto w kwocie 258 500 zł (§ 2). Strony ustaliły termin rozpoczęcia robót na 4 marca 2013 r. a zakończenie na 31 maja 2013 r. (§ 4). Sprzęt i materiał potrzebny do wykonania miał dostarczyć wykonawca (powódka) na swój koszt (§ 5). Zgodnie z §7 umowy ustalono, że wykonawca zapłaci zamawiającemu m.in. karę umowną za odstąpienie od umowy z przyczyn zależnych od wykonawcy – w wysokości 10 % wynagrodzenia umownego (§ 7c). Na podstawie zeznań świadka S. K. (1) Sąd ustalił, że była to pierwsza i jedyna umowa pisemna zawarta między powódką i K. W. (2). Do tego momentu K. W. (2) polecał firmę powódki swoim kontrahentom, która samodzielnie zawierała umowy na wykonanie robót budowlanych (tynki, wylewki). Świadek, wzajemnych stosunków gospodarczych z K. W. (2), nie chciał nazwać nawet współpracą, bo z jego polecenia powódka dostawała w ciągu roku pracę w 2 – 3 domach prywatnych na wartość w sumie około 50 000 zł. Pismem z dnia 28 lutego 2013 r. (k. 16) powódka oświadczyła, że w związku z zajęciem komorniczym, które zachwiało sytuację finansową firmy, nie jest w stanie sfinansować realizację zadania określonego w umowie z 3 grudnia 2012 r. i w związku z tym odstępuje od tej umowy, a odszkodowanie z tytułu odstąpienia deklaruje zapłacić w dwóch ratach każda po 12 952 zł w terminach do końca marca i końca kwietnia 2013 r. Na dowód zapłaty powyższych kwot powódka przedstawiła dowody KP nr (...) i (...) (k.15) .

Powódka w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonywała na rzecz różnych podmiotów, w tym na rzecz firm (...), tynki i wylewki. Z firmami (...) powódka miała umowy ramowe, które dawały jej pierwszeństwo wyboru przed innymi firmami (zeznania świadka S. K. (1) k. 264/b). Na podstawie umów ramowych zawierane były umowy szczegółowe na wykonanie konkretnych prac. Powódka przedstawiła 9 umów zawartych z H. począwszy od 2007 roku

do 2014 roku (k. 64 – 106) oraz 11 umów zawartych z B. począwszy od 2009 roku do 2013 roku (k.107 – 171). W dniu 5 lutego 2013 r. powódka zawarła z B. umowę nr (...) na wykonanie 3500 m² tynków (k.163).

Powódka zaopatrując się w materiały budowlane współpracuje z firmą (...), w której ma kredyt kupiecki wynoszący na przełomie lat 2012 - 2013 około 300 000 zł, z wydłużonym terminem płatności nawet do 60 dni. Wszystkie należności spłacała, chociaż zdarzały się zaległości nawet 72 dniowe, ale firma (...) nie traktowała zadłużenia powódki jako zagrożonego brakiem spłaty, nie wszczyniała procesów sądowych (zeznania świadka M. S.

k. 203/b). Zaopatrywanie powódki w materiały przez firmie (...) odbywało się na podstawie dokonanych zapłat (zeznania świadka D. K. k. 264).

W okresie realizacji zabezpieczenia powódka nie miała zadłużenia w ZUS i US ani wobec pracowników, miała wykorzystane kredyty obrotowe w bankach na pokrycie wierzytelności w stosunku do niewypłacalnego już wówczas B., który zalega powódce z kwotą ok. 300 000 zł (zeznania świadka

S. K. k. 264, powódki k. 224, wyciągi z kont rozrachunkowych k. 59 – 63).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. W. (2), jako pozostającym w sprzeczności z zeznaniami świadka S. K. (1) odnośnie współpracy świadka z powódką przez okres 7 do 10 lat i zawierania w tym czasie standardowo pisemnych umów na wykonywanie robót budowlanych na wykonywanie tynków i wylewów oraz, że powódka była stałym podwykonawcą świadka w zakresie tych robót. Warunki współpracy w imieniu powódki uzgadniał jej mąż S. K. (1), który w swoich zeznaniach potwierdził co najwyżej trzyletnią współpracę z K. W. (2) i to na zasadzie, że w/w polecał firmę powódki swoim klientom dla wykonania dwóch, trzech domów rocznie na ogólną wartość 50 000 zł. Świadek W. nie potrafił przytoczyć bliższych szczegółów na jakiej inwestycji, w jakiej lokalizacji roboty miały być wykonywane, dla jakich inwestorów. Zadziwiający jest fakt zawarcia kontraktu na kwotę ponad pięciokrotnie przekraczającą roczną wartość dotychczasowej „współpracy”, kiedy to świadek nie potrafił podać szczegółów i tylko ogólnie wspominał o 6 do 10 domach i jednej właścicielce, której obawiał się, że może egzekwować terminowość realizacji umowy. Mimo tak ewidentnej sprzeczności w zeznaniach obydwu świadków storna powodowa nie zażądała przeprowadzenia konfrontacji. W kontekście powyższego Sąd nie dał wiary pisemnej umowie z dnia 3 grudnia 2012r. i uznał ją za podpisaną jedynie na użytek niniejszego postępowania. Znamienne jest również, że powódka odstępując od tej umowy żaden sposób nie próbowała jej z powodem renegecjonować, a w sytuacji gdy okazało się, że zabezpieczenie zostało zwolnione nie próbowała negocjować chociażby częściowego wykonania, co w świetle zeznań świadka W. nie było niemożliwe, skoro jego kontrahenci szukali indywidualnie tynkarzy, a jak zeznawał świadek wiosną nie jest to łatwe. Jednocześnie tuż przed wypowiedzeniem tej umowy z W.-K. powódka nie obawiała się zawrzeć w dniu 5 lutego 2013 r. umowy (...) firmą (...), z terminem rozpoczęcia robót najpóźniej 20 lutego 2013r.

i zakończeniem realizacji do 22 marca 2013r., w której oświadczała, że ma potencjał techniczno-ekonomiczny do jej wykonania (§ 5 i 6 umowy k. 167/b). Nie można zatem wykluczyć, że powódka sama pozbawiła się możliwości realizacji umowy z W.-K. przyjmując w tym czasie inne zobowiązanie.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka S. K. (1)

i powódki na okoliczność, że dochód (czysty zysk) za wykonanie 1m² tynków

i wylewów wynosi minimum 5 zł. Zeznania wyżej wymienionych są ogólnikowe, nie poddają się jakiegokolwiek weryfikacji dla ustalenia jakie są koszty pracy, nakłady materiałowe i inne koszty przy wykonywaniu tych robót. W/ w zeznając nie byli również jednomyślni co do miesięcznego dochodu firmy uzyskiwanego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i powódka wskazywała, że jest to kwota około 13.000 zł miesięcznie, a świadek że jest to 15 000 zł miesięcznie. Brak szczegółowych wyliczeń i rozbieżności w tych zeznaniach wskazują na konieczność wyliczenia przez biegłego jaki jest zysk powódki na wykonanie 1 m², a takiego dowodu strona powodowa nie wniosowała.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom przedstawiciela pozwanego D. D. (2) odnośnie zadłużenia powódki w czasie uzyskiwania zabezpieczeń

w spornych sprawach procesowych, jako nie znajdujących potwierdzenia

w zeznaniach przedstawicieli firm (...).

Sąd natomiast dał wiarę w całości zeznaniom świadków M. S. (2) i D. K. (2) jako bezstronnym.

Pozostałym dowodom z dokumentów, nie wymienionym wyżej, sąd dał wiarę w całości, jako niebudzącym wątpliwości co do ich prawdziwości i treści.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powódka wywodzi swoje roszczenie z treści art. 746 § 1 k.p.c. - roszczenie odszkodowawcze obowiązanego wobec uprawnionego w razie upadku zabezpieczenia.

Zgodnie z art. 746 § 1 k.p.c. jeżeli uprawniony nie wniósł pisma wszczynającego postępowanie w wyznaczonym terminie albo cofnął pozew lub wniosek, jak również gdy pozew lub wniosek zwrócony albo odrzucono albo powództwo bądź wniosek oddalono lub postępowanie umorzono, a także w przypadkach wskazanych w art. 744 § 2, obowiązanemu przysługuje przeciwko uprawnianemu roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem zabezpieczenia. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od dnia jego powstania.

Przepis ten statuuje odpowiedzialność za wynik postępowania i nie przewiduje przesłanek zwalniających obowiązanego

z odpowiedzialności. W literaturze prezentowany jest pogląd, że uprawniony może zwolnić z odpowiedzialności za szkodę spowodowaną wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu, jeżeli wykaże, że szkoda powstała na skutek działania siły wyższej lub jest wynikiem zawinionego działania obowiązanego albo osoby trzeciej, za którą uprawniony nie ponosi odpowiedzialności. Przyjmuje się, że jest to odpowiedzialność niezależna od winy (D. Zawistowski Komentarz do art. 746 k.p.c. LEX; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010r. sygn. akt V CSK 293/09).

W ocenie Sądu Okręgowego fakt, że pozwany uzyskał i wykonał częściowo zabezpieczenia we wszystkich pięciu sprawach wymienionych

w pozwie, w których następnie postępowania zostały umorzone bądź powództwo zostało oddalone daje podstawę do przyjęcia, że pozwany odpowiada co do zasady na mocy art. 746 § 1 k.p.c. wobec powódki za szkodę wyrządzoną jej z tego tytułu.

W związku z przysługującym powódce roszczeniem odszkodowawczym na niej spoczywał ciężar udowodnienia wysokości szkody oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wykonaniem przez pozwanego zabezpieczenia we wskazanych sprawach a szkodą doznaną przez powódkę (art. 6 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i 363 k.c.). Szkodą w rozumieniu powyższych przepisów jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku poszkodowanego wskutek określonego zdarzenia. Uszczerbek może polegać na zmniejszeniu aktywów (np. przez ubytek, utratę składników majątkowych), zwiększeniu pasywów (powstanie nowych, większych zobowiązań), udaremnieniu powiększeniu majątku (odpadnięcie korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono).

Według Sądu Okręgowego powódka w tym stanie faktycznym nie udowodniła wysokości szkody i adekwatnego związku przyczynowego między opisaną szkodą a wykonaniem przez pozwanego zabezpieczenia. Odnosząc się do poszczególnych składników odszkodowania Sąd przyjął:

Ad. 1 Żądanie zapłaty przez pozwanego 150 000 zł tytułem wcześniejszej spłaty kredytu bankowego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedłożone w toku procesu dowody z dokumentów nie potwierdzają faktu obniżenia kredytu w związku

z wykonanym zabezpieczeniem. Z treści przedłożonego aneksu wynika jednoznacznie, że powódka na podstawie zgodnego porozumienia z bankiem obniżyła kredyt a twierdzenia, że było to skutkiem dokonanego zabezpieczenia,

które bezpośrednio wpływało na decyzję banku nie zostało wykazane jakimkolwiek bezstronnym i wiarygodnym materiałem dowodowym. Jest to tylko twierdzenie pozwu i niewiarygodne zeznania powódki oraz jej męża.

Zgodzić się należy również z pozwanym, że powódka nie ma żadnych podstaw do obciążenia pozwanego pełną wysokością spłaconego wobec banku zadłużenia z tytułu obniżenia kredytu. Nie można przyjąć, że szkoda polega na samym obowiązku spłaty zadłużenia. Były to pieniądze banku, które powódka zawsze obowiązana byłaby bankowi zwrócić. Szkoda powódki mogła polegać co najwyżej np. na konieczności zaciągnięcia komercyjnych kredytów dla spłaty tego zadłużenia, których kosztami można by obciążyć pozwanego. Jednak zwrot kredytu nastąpił z bieżących w dochodów firmy. W tych okolicznościach żądanie przez powódkę zapłaty od przez pozwanego kwoty 150 000 zł nie jest zasadnie, bo konieczność spłaty tej kwoty nie jest pomniejszeniem aktywów lub majątku powódki ani zwiększeniem pasywów. Kredyt zawsze jest pasywem, a jeżeli zostaje spłacony to pasywa ulegają zmniejszeniu. Powódka nie wykazała, że wcześniejsza spłata kredytu wpływała na zmianę jej stanu majątkowego, poza zmniejszeniem pasywów, co ze swej istoty nie może obciążać pozwanego.

Ad 2 Zapłata przez powódkę K. W. (2) kwoty 25 904 zł tytułem kary umownej w związku z odstąpieniem od umowy z dnia 3.12.2012r.

W ocenie Sądu Okręgowego całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że pisemna umowa została podpisana jedynie na użytek niniejszego procesu. Okoliczności jej zawarcia są wątpliwie z uwagi na ewidentną sprzeczność zeznań K. W. i S. K.. Nawet jeżeli jednak przyjąć, że istotnie umowa pisemna została zawarta z tak dużym wyprzedzeniem na bliżej nieokreśloną inwestycję to zapłata kary umownej nie pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z wykonanym zabezpieczeniem. Powódka nie próbowała nawet negocjować zmiany warunków umowy, poszukiwać podwykonawcy, czy negocjować obniżenia kary. Powódka tuż przed odstąpieniem od umowy z 3.12.2012r., bo w dniu 5 lutego 2013r., zawarła umowę z innym kontrahentem na wykonanie robót, gdzie oświadczyła, że ma potencjał ekonomiczny do jej wykonania. Wówczas już zabezpieczenie było dokonane i wiedziała o „zagrożonej” umowie z K. W. (2).

Ad. 3 i 4 Powódka policza w zakresie szkody brak dochodu w związku z utraconymi zleceniami od kontrahentów H. (23 202,40 zł) i B. (20.431,25 zł) i odstąpieniem od umowy z dnia 3.12.2012r. z K. W. (2) (41 500 zł).

Co do utraconych kontraktów z H. i B. powódka w żaden sposób nie wykazała, że jakiegokolwiek zlecenia w związku ze spornymi zabezpieczeniami utraciła oraz, że utracone zlecenia dotyczyły wykonania odpowiednio 4.640,48 m² i 4.086,25 m² wylewek i tynków dla tych firm. Nie przedłożyła umów ramowych z tymi firmami i nie wskazuje w jaki sposób i na jakiej podstawie policzyła, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, metraż utraconych robót.

W stosunku do wszystkich w/w kontrahentów powódka nie wykazała wysokości 5 zł dochodu z 1 m² wylewek i tynków. Jak wyżej wskazano w żadnym razie nie mogły być uznane w tym zakresie za miarodajne zeznania powódki i świadka S. K., jako nieweryfikowalne.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo w całości jako nieudowodnione na podstawie na podstawie art. 6 kc w zw. z art. 361 i 363 kc, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W pkt III i IV orzeczono z urzędu o zwrocie stronom niewykorzystanych zaliczek na wydatki.